

Steen: Forslagsstilleren til det foreliggende Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Holstein, har jo ved denne Lejlighed som saa ofte før vist et Initiativ, og selv om det nu er min Natur at værdsætte og paaskønne Foretagsomhedens Naadegave, maa jeg sige, at her falder det mig lidt svært, thi dette Initiativ er jo i enhver Henseende upaakrævet. Havde Forholdet været det, at den Tanke, som gennem Ændringsforslaget finder Udtryk, og som det ærede Medlem ogsaa tidligere, i en anden Situation, har givet sin Tilslutning, ikke ved Lovforslagets første Behandling havde faaet den Omtale og den Opmærksomhed, den havde Krav paa, kunde jeg have forstaaet det ærede Medlems Handlemaade, men Forholdet er jo netop det, at jeg som mit Partis Ordfører under Sagens første Behandling her i Tinget utrykkeligt har fremhævet hele denne Side af den her foreliggende Sag, faaet Tilslutning til denne Tankes Videreførelse af den Mand, der i Dag stod som Ordfører for det socialdemokratiske Parti, og den højtærede Handelsministers Ord for, at han, naar Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden var ophævet, vilde tage denne Tanke op. Det ærede Medlem havde af Forhandlingerne her under Sagens første Behandling forleden som alle andre, der fulgte Forhandlingerne, Vished for, at denne Tanke vilde vi blive stillet overfor her i Rigsdagen igen, naar Loven — hvad ogsaa det ærede Medlem ønsker — var ophævet. Derfor kan jeg ikke erkende, at der her forelaa nogen rimelig Grund for det ærede Medlem til at gribe ind.

Nu har den højtærede Handelsminister gjort en Bemærkning med Hensyn til § 4, gaaende ud paa, at den Tidsfrist, der her er fastsat for det kommende Udvalgs Arbejde med at undersøge hele dette Forhold, maatte siges at være noget kort, en Indvending, jeg for mit Vedkommende kan tiltræde. Der vil jo praktisk talt kun blive Tale om 2 Maaneder. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Holstein med sin Interesse for hele Spørgsmaalet ogsaa vil erkende dette, og naturligvis maa det være den højtærede Handelsminister forbeholdt overfor saadanne Enkeltheder at fastsætte, hvad han anser for rimeligt.

Idet jeg henholder mig til den højtærede Ministers Ord forleden om, at denne Tanke er Genstand for hans Interesse og Bevaagenhed, skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.

Axel Dam: Uden Hensyn til, hvor mange eller hvor faa der staaar bagved mig, føler jeg det som min Ret at udtale min Mening i dette høje Ting, selv om jeg saa skulde staa ganske alene med den. Vi har overhovedet ikke nogen stor Respekt for Talmajestæten eller for Flertallets ubegrænsede Visdom. Naar Hr. Willesen og jeg sidste Gang stemte imod et Ændringsforslag om Nedsættelse af et saadant Udvalg, var det, fordi det kom til Afstemning inden Hovedforslaget; vi havde altsaa intet Valg. Vi vil altid gerne gaa med til Nedsættelse af et saadant Udvalg, men jeg finder, at den uomgængelige Betingelse er, at Loven indtil videre bliver staaende ved Magt. Jeg tror, det vil have en meget svækkende Indflydelse paa et saadant Udvalgs Arbejdsvillie og Arbejdslyst, om man først afskaffer Loven, ja, det kunde næsten tyde paa, at det egentlig er et Begravelsesudvalg, man ønsker. Det ønsker vi ikke, og derfor maa vi stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.

Holstein: Jeg beklager, at de ærede Ordførere for Regeringspartierne ikke har villet henlede Opmærksomheden paa, at jeg i Virkeligheden ikke foreslaar noget, som i mindste Maade afsvækker det, der er den højtærede Regerings Hensigt i denne Sag, thi Ændringsforslaget gaar jo ud paa, at Loven skal ophæves og ophæves med det samme. Jeg kan kun gentage, at jeg finder denne Lov baade efter sin Form og sit Indhold saa haabløs forvirret og utilbørlig, at det eneste rigtige vilde være, at den blev ophævet straks. Hvis jeg havde foreslaaet — hvad man aabenbart ønsker fra anden Side her i Salen —, at Loven skulde blive ved at bestaa, og at der saa skulde fremsættes et særligt Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission eller et Arbejdsudvalg til at overveje, om der er Grund til at ophæve eller til at ændre denne Lov, ja, saa vilde jeg sige, at saa var det et Udvalg til Begravelse af den mest usømmelige Lov, der er udgaaet fra Rigsdagen i de 9 Aar, jeg har været Medlem af den. Derfor foreslaar jeg ikke den Fremgangsmaade, men jeg foreslaar tværtimod, at Loven ophæves med det samme, og saa foreslaar jeg som et Supplement, at der nedsættes et Udvalg til dels at præcisere Rækkevidden af den nu bestaaende Lovgivning og Domspraksisen og dels til at redegøre for, hvorvidt der er Trang til en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg har jo Gang paa Gang, naar vi har haft dette